

[Svend Haugaard.]

de indkomstoppolitiske virkninger ødelægges gennem voldsom pris- og lønudvikling, indtil augustforliget for alvor tager fat på indkomstopolitikken. Dette vil være til ubodelig skade for vor eksport og dermed for vores betalingsbalance og ikke mindst herigennem for vores beskæftigelse. Vi kan heller ikke acceptere de ulovlige metoder, som man forsøger at ødelægge forligets heldige virkninger med. Vi kan i det hele taget ikke acceptere de ulovlige blokader af virksomheder og de ulovlige konflikter, der bevidst sættes i scene af provokatører uden mindste hensyn til de arbejdsretlige forhold.

Vores specialiserede samfund er meget sårbart, og få personer i nøglestillinger har en mulighed for at skade de mange og samfundet som helhed. De har fået en magt, som de ikke viser ansvar og karakter til at forvalte, og derfor skal denne magt begrænses.

Vi har for nylig set en mælke- og oliestrejke. Det er livsvigtige områder, hvor strejkerne har stor skadevirkning for den enkelte borger og for samfundets økonomi som helhed, men også skader ved, at de er et brud på det arbejdsretlige system, og skader ved det modsætningsforhold, der skabes i befolkningen.

Man har fremført, at det er godt, disse strejker er standset, og det er jeg naturligvis helt enig i, men den slags ulovlige strejker på så sårbare områder skulle jo ikke have lov til at begynde. Det må ikke kunne betale sig at bryde samfundets regler. Det skal være sådan, at bod og tabt arbejdsfortjeneste er det eneste resultat af en ulovlig konflikt, så det kan virke passende afkøhlende.

Jeg kan tilføje, at det må også være sådan, at man ikke over bistandsloven kan indhente den i en ulovlig konflikt tabte arbejdsfortjeneste.

Det midlertidige lovforslag indeholder bestemmelser om, at der ikke kan indregnes lønstigning i priserne. Det er hermed hensigten at give arbejdsgiverne et rygstød til ikke at lade sig presse. Derfor står det i § 3, at lønstigning ikke kan indregnes i priserne, samt i § 11, at aftaler opnået gennem ulovlige arbejdskonflikter erklæres ugyldige. Selv om der ikke her er sanktioner, er jeg sikker på, at det vil virke stærkt forebyggende imod at give efter for lønpresset.

Det radikale venstre ser gerne, at et forbud mod indregning af lønstigning i priserne uden

for overenskomstaftaler kan fortsætte, når denne lov udløber.

Der er i gruppen rejst det spørgsmål, om det er muligt legalt at omgå loven af marts 1975 om uændret forlængelse af overenskomsterne, hvis en lønaftale træffes f. eks. den 16. februar, så der kun er en uge, hvor virksomheden skal bære lønforhøjelsen uden at kunne indregne den i priserne. Vil der da blive tale om modregning? Hvad sker der i tilfælde, hvor der ikke pr. 1. marts stilles krav om yderligere lønforhøjelse, fordi man dækker sig ind eller har dækket sig ind forinden?

Jeg er enig med handelsministeren i, at et fuldt pris- og lønstop ikke er så praktikabelt. Dette forslag her er nok så nær det praktikable, som det er muligt. Der er en række indgreb, som vil være ubehagelige, ubehagelige også over for virksomhederne, men som i deres sigte virker i retning af at dæmpe omkostningsstigningen, så netop virksomhederne får den tilsigtede fordel.

Det radikale venstre kan derfor anbefale lovforslaget som et nødvendigt indgreb mod lønstigning og ulovlige konflikter.

Der tales en hel del – og ikke uden grund – om, at det knirker i samarbejdet i dansk politik. Der tænkes her ikke blot på den ensidighed i holdning, som man træffer på yderfløjene i dansk politik, hvor den er åbenbar. Det har også knebet med samarbejde i midten, hvor det er nødvendigt med et samarbejde for at skabe stabile politiske forhold. Vi er nok alle lidt for tilbøjelige til at hæfte os stærkt – for stærkt – ved vores principielle holdning. Det er vanskeligt at undgå, men på den anden side, hvis vi lidt for stærkt trækker vore mærkesager frem, vil det være med til at blokere samarbejdet. Vi står med en række uløste problemer inden for økonomi og hele vort samfund. Det er ikke uløselige problemer, men de kan kun løses i tilstrækkelig alvor og i samarbejde.

Jeg tror, jeg må sige, at resultatet, som her er nået, trods alt er et bevis på, at folkestyret kan fungere, og på længere sigt kan det nok være lige så afgørende et resultat som lovens øjeblikkelige virkning. Vi må sige, at det var godt, at det samarbejdende folkestyre fik sin chance. Jeg vil gerne tilføje, at vi fra radikal side meget gerne ser dette ansvarlige samarbejde udvidet.

Gert Petersen (SF):

I sidste uge lykønskede jeg regeringen til, at